

Cæsus flagellis septies,
 Tormenta risit omnia,
 Septena quam repleverant
 Jam dona sancti Spiritus.
 Tandem levatus in crucem,
 Terram reliquit sordidam,
 Mundisque felix passibus
 Poli petivit januas.
 Excepit alma civitas,
 Nostrumque mater omnium
 Lætata Christi martyrem,
 Apostolumque maximum.
 Congaudet omnis civium
 Nobis chorus cælestium,
 Magni videns perennia
 Nunc Andrææ solemnia.

A

Magister altus gloriam.
 Sic fatur Andreas crucis
 Erecta cernens cornua,
 Tradensque vestem militi,
 Levatur in vitæ arborem.
 Nec cessat altus de cruce
 Docere turbam astantium,
 Vitam perennem cum Deo,
 Polique regnum pandere.
 Quorum fide jam fervida,
 Turbæque judex territus,
 Se pollicetur nexibus
 Hunc mortis atræ solvere.
 At Andreas cæli vias,
 Regemque cæli, ac dulcium

B

Frequenti jam concivium
 Cælesti in arce conticens :
 Jesu, precor, dixit, bone
 Magister, ista de cruce,
 Me nemo vivum in corpore
 Vinculis solutis auferat,
 Prius meum quam spiritum
 E carne raptum assumpseris.
 In patriæque mœnibus,
 Cui milito, locaveris.
 Hæc dixit, et cælestibus
 Emissa lux a sedibus,
 Circumdedit fortissimum
 Christi corusca martyrem,
 Splendorque sole clarior
 Coram manendo plurimum,
 Quæ palma vel quæ gloria
 Crucem sequatur edocet
 Quin ad poli mox edita
 Reversus, alti spiritum
 Secum refert apostoli
 Nodis solutum corporis.
 Qua cum tuis fidelibus
 Jesu triumpho carmina
 Victor beatus sæculi,
 Gaudens in ævum personat.
 Qua nobis inter agmina
 Sublimium felicia,
 Da, Christe, sortem parvulis
 Hymnos tili canentibus.

HYMNUS XIII. *In eodem festo ad crucem dicendus.*

Salve, tropæum gloriæ,
 Salve sacrum victoriæ
 Signum, Deus quo perditum
 Mundum redemit mortuus.
 O gloriosa fulgidis
 Crux emicas virtutibus,
 Quam Christus ipse proprii
 Membris dicavit corporis.
 Quondam genus mortalium
 Metu premebas pallido,
 At nunc reples fidelium
 Amore læto pectora.
 En ludus est credentium
 Tuis frui complexibus,
 Quæ tanta gignis gaudia,
 Pandis polique januas
 Quæ Conditoris suavia
 Post membra, nobis suavior
 Es melle facta et omnibus
 Præolata mundi honoribus
 Te nunc adire gratulor,
 Te charitatis brachiis
 Complexor, ad cælestia
 Conscendo per te gaudia.
 Sic tu libens me suscipe
 Illius alma servulum,
 Qui me redemit per tuam

C

HYMNUS DE DIE JUDICII.

Inter florigeras secundi cespitis herbas,
 Flamme ventorum resonantibus undique ranis,
 Arboris umbriferæ mœstus sub tegmine solus
 Dum sedi, subito plancu turbatus amaro,
 Carmina præ tristi cecini hæc lugubria mente.
 Utpote commemorans scelerum commissa meorum,
 Et maculas vitæ, mortisque inamabile tempus,
 Judiciique diem horrendo examine magnum,
 Perpetuamque reis districti iudicis iram.
 Et genus humanum discretis sedibus omne,
 Caudia sanctorum necnon, poenasque malorum.

D Hæc memorans mecum, tacito sub murmure dixi :
 Nunc rogo, nunc venæ fontes aperite calentes,
 Dumque ego percutiam pugnis rea pectora, vel dum
 Membra solo sternam, meritosque ciebo dolores,
 Vos, precor, effusis lacrymis non parcite statim,
 Sed mœstum salsis faciem perfundite guttis.
 Et reserate nefas Christo cum voce gementi,
 Nec lateat quidquam culparum cordis in antro.
 Omnia quin luci verbis reddantur apertis,
 Pectoris et linguæ, carnis vel crimina sæva.
 Hæc est sola salus animæ et spes certa dolenti,

Vulnere cum lacrymis medico reserare superno,
 Qui solet allisos sanare et solvere vinctos.
 Quassatos nec vult calamos infringere dextra,
 Nec lini tepidos undis exstinguere fumos.
 Nonne exempla tibi pendens dabat in cruce latro,
 Peccati quantum valeat confessio vera?
 Qui fuit usque crucem sceleratis impius actis,
 Mortis in articulo sed verba precantia clamat,
 Et solo meruit fidei sermone salutem,
 Cum Christo et portas paradisi intravit apertas.
 Cur, rogo, mens, tardas medico te pandere totam?
 Vel cur lingua, taces, veniæ dum tempus habebis?
 Auribus Omnipotens te nunc exaudit apertis,
 Ille dies veniet, iudex dum venerit orbis,
 Debebis qua tu rationem reddere de te.
 Suadeo prævenias lacrymis modo iudicis iram.
 Quid tu in sorde jaces, scelerum caro plena piaculis?
 Cur tua non purgas lacrymis peccata profusis,
 Et tibi non oras placidæ fomenta medelæ?
 Fletibus assiduis est dum data gratia flendi,
 Pœnituisse juvat tibi nunc et flere salubre est.
 Æternus fuerit placidus te vindice iudex.
 Nec Deus atherius bis crimina vindicat ulli,
 Spernere tu noli veniæ tibi tempora certa.
 Quanta malis mancant etiam tormenta memento,
 Vel quam celsithronus metuendus ab arce polorum,
 Adveniet iudex, mercedem reddere cunctis.
 Præcurrent illum vel qualia signa, repente
 Terra tremet, montesque ruent, collesque lique-
 [scent,
 Et mare terribili confundet murmure mentes.
 Tristius et cælum tenebris obducitur atris.
 Astra cadunt rutilo et Titan tenebrescit in ortu,
 Pallida nocturnam nec præstat luna lucernam,
 De cælo venient et signa minantia morient.
 Tum superum subito veniet commota potestas,
 Cœlitibus angelicis regem stipata supernum.
 Ille sedens solio fulget sublimis in alto,
 Ante illum rapimur, collectis undique turmis,
 Judicium ut capiat gestorum quisque suorum.
 Sis memor illius, qui tum pavor ante tribunal,
 Percutiet stupidis cunctorum corda querelis.
 Dum simul innumeris regem comitata polorum,
 Angelica advenient cœlestibus agmina turmis.
 Atque omnes pariter homines cogentur adesse;
 Qui sunt, qui fuerant, fuerint vel qui que futuri,
 Cunctaque cunctorum cunctis arcana patebunt.
 Quod cor, lingua, manus, tenebrosis gessit in antris,
 Et quod nunc aliquem verecundans scire veretur
 Omnibus in patulo pariter tunc scire licebit.
 Insuper impletur flammis altricibus aer,
 Ignis ubique suis ruptis regnabit habenis.
 Et quo nunc aer gremium diffundit inane,
 Ignea tunc sonitus perfundet flamma feroces,
 Festinans scelerum sævas ulciscere causas.
 Nec vindex ardor cuiquam tunc parcere curat,
 Sordibus ablutus veniat nisi ab omnibus illuc.
 Tunc tribus et populi ferient rea pectora pugnīs,
 Stabit uterque simul stupidus, pauperque potensque

A Et miser et dives, simili ditione timebunt:
 Fluvius ignivomus miseris torquebit amare,
 Et vermes scelerum mordebunt intima cordis.
 Nullus ibi meritis confidit iudice præsens,
 Singula sed nimius percurrit pectora terror
 Et stupet attonito simul impia turba timore.
 Quid, caro, quid facies, illa quid flebilis hora,
 Quæ modo væ misera servire libidine gaudes,
 Luxuriæque tuæ stimulis te agitabis acutis,
 Ignea tu tibimet cur non tormenta timebis,
 Dæmonibus dudum fuerantque parata malignis.
 Quæ superant sensus cunctorum et dicta virorum,
 Nec vox ulla valet miseris edicere pœnas.
 Ignibus æternæ nigris loca plena gehennæ,
 Frigora mista simul ferventibus algida flammis.

B Nunc oculos nimio flentes ardore camini,
 Nunc iterum nimio stridentes frigore dentes.
 His miseris vicibus miseri volvuntur in ævum,
 Obscuras inter picea caligine noctes.
 Vox ubi nulla sonat, durus nisi fletus ubique,
 Non nisi tortorum facies ubi cernitur ulla.
 Non sentitur ibi quidquam nisi frigora, flammæ
 Fetor et ingenti complet putredine nares.
 Os quoque flammivom. lugens implebitur igne,
 Et vermes lacerant ignitis dentibus ossa.
 Insuper et pectus curis torquetur amaris,
 Cur caro luxurians sibi met sub tempore parvo
 Atro perpetuas meruisset carcere pœnas
 Lucis ubi miseris nulla scintilla relucet.

C Nec pax, nec pietas, imo spes nulla quietis,
 Fletibus arrident, fugiunt solatia cuncta.
 Auxilium nullus rebus præstabit amaris,
 Lætitia facies jam nulla videbitur illic.
 Sed dolor et gemitus, stridor, pavor et timor hor-
 [rens,
 Tædia, tristitia, trux, indignatio, languor.
 Errantesque animæ, flammis in carcere cæco.
 Noxia tunc hujus cessabunt gaudia sæcli,
 Ebrietas, epulæ, risus, petulantia, jocus,
 Dira cupido, tenax luxus, scelerata libido,
 Somnus iners, torporque gravis, desidia pigra,
 Illicit et quidquid modo delectatio carnis,
 Et cæca scelerum mergit vertigine mentem.
 Tunc cæcis merget flammis sine fine misellos.
 Felix o nimium, semperque in sæcula felix
 Qui illas effugiet pœnarum prospere clades,
 Cum sanctisque simul lætatur in omnia sæcla!
 Conjunctus Christo cœlestia regna tenebit.
 Nox ubi nulla rapit splendorem lucis amœnæ,
 Non dolor aut gemitus veniet, nec fessa senectus.
 Non sitis, esuries, somnus et non labor ullus.
 Non febris, morbi, clades, non frigora, flammæ,
 Tædia, tristitia, curæ, tormenta, ruinæ,
 Fulmina, nimbus, hiems, tonitru, nix, grando, riu-
 [cella,
 Angor, paupertas, mæror, mors, casus, egestas
 Sed pax et pietas, bonitas, opulencia regnat,
 Gaudia, lætitia, virtus, lux, vita perennis,
 Gloria, laus, requies, honor et concordia dulcis,

Insuper omne bonum cunctis Deus ipse ministrat.
Semper adest præsens, cunctos fovet, implet, ho-

[norat,

Glorificat, servat, veneratur, diligit, ornat,
Collocat Altithrono, lætosque in sede polorum,
Præmia perpetuis tradens cœlestia donis.
Angelicas inter turmas sanctasque cohortes.
Validicis junctos patriarchis atque prophetis,
Inter apostolicas animis lætantibus arces.
Atque inter roseis splendida castra triumphis,
Candida virgineo simul inter agmina flore.
Quæ trahit alma Dei Genitrix, pia virgo Maria,
Per benedicta Patris fulgenti regna paratu,
Inter et Ecclesiæ sanctos, natosque, patresque
Inter et ætherium cœlesti pace senatum.
Quid rogo, quid durum, sæclo consetur in isto,

A Utque illas inter liceat habitare cohortes,
Sedibus et superum semper gaudere beatis.
Incolumem mihi te Christi charissima proles,
Protegat, et faciat semper sine fine beatam,
Meque tuis Christo precibus commenda benignis.

(*Precatio ad Deum.*)

Rex Deus immensi quo constat machina mundi,
Quod miser imploro per Christum te pie clemens:
Da vigilem sensum, Rex regum cuncta gubernans,
Da, precor, ingenium, da mentis lumen honestum.
Sit mihi recta fides, et falsis obvia sectis,
Sit mihi præcipue morum correctio præsens,
Sim charus, humilis, verax, cum tempore prudens,
Secreti tacitus, et linguæ fulmine cautus,
B Da fidum socium, da fixum semper amicum.

APPENDIX.

CARMINA DUBIA.

HYMNUS PRIMUS. *De duodecim signis zodiaci.*

Primus adest Aries, obscuro lumine labens,
Proximat inde sequens projecto corpore Taurus,
Sic gemini fulgent jactantes orbibus ignem,
Æstifer est pandens ferventia sidera Cancri,
Hunc subter fulgens serpit vis torva Leonis,
Quem rutilo sequitur collucens corpore Virgo.
Exin projectæ claro collumine Chelæ,
Ipsas consequitur lucens vis magna Nephei,
Inde Sagittipotens dextra flexum tenet arcum,
Post hunc cornifero Capricornus lumine pergit,
Humidus at lato collucet Aquarius orbe,
Squamiferi rectoque natant tunc ordine Pisces.

HYMNUS II. *De ætatibus.*

Ter binos deciesque novem super exit in annos
Justa senescentum quos implet vita virorum,
Hos novies superat vivendo garrula Cornix,
Et quater egreditur cornicis sæcula Cervus,
Æripedem cervum ter vincit Corvus et illum
Multiplicat novies Phœnix reparabilis Ales,
Quem nos perpetuo decies prævertimus ævo
Nymphæ Hamadryades quarum longissima vita est
Hæc cohibet finis vivacia freta animantum.
Cætera secreti novit Deus arbiter ævi.

DIONYSIUS DE ANNIS.

Anni Domini notantur in præsentī linea,
Cum misertus mundi Dominus ad tollenda crimina
Natus homo hic processit, natura ferens viscera.

Ad indictionem inveniendam.

Tres appone annis Christi pro indictionibus
Regulares, et partire per quindenum numerum,
Absque mora tunc videbis quis sit ejus numerus.

Quando Christus natus sit.

Quarta est indictio natus Christus Dominus;
Ideo tres apponuntur pro indictionibus,
De denis duobus Christi de annorum numero.

Ad probandam Incarnationem.

Ordines indictionum divide per quindecim,
In his autem regulares adde denos et duos,
Præsens anni apponatur indictio ibidem.

Ad exhortandum lectorem.

Calculum qui lector scire studes strenua,
Ordines indictionum alia stent memoria,
Quæ si absint anni Christi amittes ignavia.

Ad epactas lunæ inveniendas.

Per novenos atque denos annos Christi divide,
Et quod his superabundat extende per undecim,
Per triginta partiendo epactas reperies.

Item ut supra.

Decennovenalet Paschæ unum tantum subtrahere,
Per undenos ampliabis, per triginta divide,
Epactam ipsius anni protinus invenies.

Ad epactas solis inveniendas.

Pro epactis namque solis sume annos Domini.

C Horum quartam his appone annorum qui fuerint
Regulares adde quater, per septenos divide.

Item ut supra.

Tene autem nono semper Kalendas Aprilium.
Feria quæ esse constat locus concurrentium,
Crescunt quibus in diebus per septenum numerum.

De cyclo solis quem gradum teneat.

Octo annos subtrahendo pro solari circulo,
Per vigenos et octonos reliquos diviseris,
Inventisse te gaudebis sic solarem circulum.

Ad probandam concurrentem.

Circulum et hunc solarem divide per quatuor,
Tandem quartam ejus partem eidem adde,
Per septenos dividendo, concurrentis invenitur.

Ad cyclum lunæ inveniendum.

Cyclus lunæ quotus exstat si scire desideras,
Duos annos semper deme de supremo numero,
Per novenos simul denos divisus reperitur.

Ad cyclum decimum nonum inveniendum.

Annis Christi unum tantum rite si addideris,
Per novenos atque denos pariter diviseris,
Decennovaletem cyclum ultimum reperies.

De loco epactarum.

Epactarum locus patet facilis et commodus,
In undecimo Kalendas positus Aprilium,
In quo luna cum epacta coæquatur numerus.

Item de quatuordecim epactis.

Quarta decima epacta, cum tenetur circulo,